

Briselē, 2019. gada 22. novembrī
(OR. en)

14401/19

Starpiestāžu lieta:
2018/0138(COD)

TRANS 548
CODEC 1665

ZIŅOJUMS

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
Saņēmējs:	Padome
Iepr. dok. Nr.:	13984/19
K-jas dok. Nr.:	9075/18
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par pasākumu racionalizēšanu ar mērķi veicināt Eiropas transporta tīkla ieviešanu – vispārēja pieeja

I. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS UN SATURS

1. Komisija 2018. gada 17. maijā kā daļu no trešās paketes "Eiropa kustībā" iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei minēto priekšlikumu, ar kuru ir paredzēts panākt, ka Eiropas mobilitāte kļūst drošāka, tīrāka, efektīvāka un pieejamāka.
2. Priekšlikuma galvenais mērķis ir vienkāršot atļauju piešķiršanas noteikumus, lai veicinātu Eiropas transporta tīkla (*TEN-T*) pabeigšanu. Tā mērķis ir arī viest lielāku skaidrību par procesiem, kas jāievēro projektu virzītājiem, jo īpaši attiecībā uz atļauju piešķiršanu, publisko iepirkumu un citām procedūrām.

3. Ar priekšlikumu tiecas sasniegt tā galveno mērķi ar šādām darbībām:
- izveidot tādu vienotu kompetentu iestādi (vienas pieturas aģentūra), kuras pārziņā ir vispārējais process un kura darbojas kā vienotais kontaktpunkts projektu virzītājiem un citiem ieguldītājiem;
 - ieviest integrētas procedūras, kas noslēdzas ar vienu visaptverošu lēmumu;
 - noteikt termiņus divpakāpju procesam – ar maksimālo ilgumu trīs gadi.

II. DARBS CITĀS IESTĀDĒS

4. Eiropas Parlamentā par šā dosjē atbildīgo komiteju ir iecelta Transporta un tūrisma komiteja (*TRAN*) un par referentu – *Dominique Riquet* kungs (*ALDE*, FR). Parlaments 2019. gada 13. februārī balsoja par ziņojumu un pieņēma nostāju pirmajā lasījumā. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja atzinumu pieņēma 2018. gada 17. oktobra plenārsēdē. Reģionu komiteja atzinumu pieņēma 2019. gada 7. februārī.

III. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS PADOMĒ

5. Transporta jautājumu darba grupa (intermodālo pārvadājumu jautājumi un tīkli) sāka darbu 2018. gada jūnijā ar vispārēju iepazīšanos ar priekšlikumu un tā ietekmes novērtējumu. Darba grupa no 2018. gada jūlija līdz 2019. gada maijam detalizēti izskatīja priekšlikumu, un tā rezultātā Padomei attiecīgi 2018. gada 3. decembrī un 2019. gada 6. jūnijā tika iesniegti divi progresu ziņojumi ¹.

¹ Dok. 14226/18.
Dok. 9189/19.

6. Prezidentvalsts turpināja darbu pie priekšlikuma un laikā no 2019. gada septembra līdz novembrim dosjē detalizētai izskatīšanai tehniskā līmenī veltīja vēl trīs sanāksmes. Pamatojoties uz delegāciju komentāriem un ierosinājumiem, prezidentvalsts iesniedza trīs kompromisa tekstus, ar kuriem tika ieviesti papildu precizējumi, vienkāršošana un elastības iespējas dalībvalstīm; galvenie jautājumi ir šādi:

- direktīvas projekta darbības joma ir ierobežota, sākot ar pamattīkla koridoriem līdz iepriekš noteiktiem *TEN-T* pamattīkla posmiem;
- ir vēl precīzāk noteikts, uz kurām procedūrām un atļaujām priekšlikums attiecas;
- ir vēl precīzāk noteikta izraudzītās iestādes funkcija un atbildība. Izraudzītā iestāde pamatā ir definēta kā projekta virzītājam galvenais informācijas kontaktpunkts, kas pēc lūguma sniegs norādes par visu attiecīgo dokumentu un informācijas iesniegšanu. Dalībvalstis izraudzītajai iestādei var uzticēt plašākus pienākumus;
- dalībvalstīm vairs nav obligāti jāsniedz detalizēta pieteikuma iesniegšanas kārtība; ja paredzēts, projektu virzītājam to sniegs tikai pēc lūguma.

Visas dalībvalstis atzina, ka kompromisa priekšlikumi ir nozīmīgi soļi pareizajā virzienā.

Prezidentvalsts uzskata, ka pielikumā izklāstītais kompromisa teksts nodrošina ievērojamu elastību, ko dalībvalstis lūgušas paredzēt, lai varētu izmantot savas patlaban spēkā esošās atļauju piešķiršanas procedūras, un ka minētajam tekstam ir pievienotā vērtība attiecībā uz atļauju piešķiršanas procedūru lielāku efektivitāti un tādēļ tas sekmē *TEN-T* tīkla projektu savlaicīgu īstenošanu.

7. Darba grupa ir izskatījusi lielu skaitu tehnisku jautājumu, un prezidentvalsts uzskata, ka pielikumā izklāstītais kompromisa teksts ir līdzsvarots risinājums minētajiem jautājumiem.

IV. SECINĀJUMI

8. Pastāvīgo pārstāvju komiteja 2019. gada 20. novembra sanāksmē apstiprināja kompromisa tekstu ².
9. Ministri tiek aicināti 2019. gada 2. decembrī TTE Padomē (Transports) vienoties par vispārējo pieeju, kas izklāstīta šā ziņojuma pielikumā.

² Šajā sanāksmē Vācijas delegācija paziņoja, ka tā iesniegs paziņojumu iekļaušanai Padomes sanāksmes protokolā. Minētais paziņojums ir izklāstīts šā ziņojuma 1. papildinājumā.

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
par pasākumu racionalizēšanu ar mērķi veicināt Eiropas transporta tīkla ieviešanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 172. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ³,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1315/2013 ⁵ ir noteikts vienots satvars mūsdienīgu, savstarpēji izmantojamu tīklu izveidei ar mērķi attīstīt iekšējo tirgu. Eiropas transporta tīkliem (*TEN-T*) ir divslāņu struktūra: visaptverošais tīkls nodrošina savienojumus starp visiem Savienības reģioniem, savukārt pamattīkls sastāv no tiem visaptverošā tīkla elementiem, kas Savienībai ir stratēģiski visnozīmīgākie. Minētajā regulā ir noteikti saistoši īstenošanas pabeigšanas mērķi, proti, pamattīkls jāpabeidz līdz 2030. gadam, un visaptverošais tīkls – līdz 2050. gadam.
- (2) Neraugoties uz nepieciešamību un saistošiem termiņiem, pieredze liecina, ka daudzos gadījumos ieguldījumi, kuru mērķis ir pabeigt *TEN-T*, saskaras ar sarežģītām atļauju piešķiršanas procedūrām, pārrobežu iepirkuma procedūrām un citām procedūrām. Šī situācija apdraud projektu savlaicīgu īstenošanu un daudzos gadījumos izraisa būtisku kavēšanos un izmaksu palielināšanos. Šīs direktīvas mērķis ir risināt šos jautājumus un padarīt iespējamu sinhronizētu un savlaicīgu *TEN-T* pabeigšanu, izmantojot saskaņotu rīcību Savienības līmenī.
- (2.a) Šai direktīvai būtu jāaptver ar projektiem saistītas procedūras, tostarp procedūras, kas saistītas ar ietekmes uz vidi novērtējumu. Tomēr šai direktīvai nebūtu jāskar pilsētplānošana vai zemes izmantojuma plānošana un stratēģiskā līmenī veiktie pasākumi, kas nav saistīti ar projektiem, piemēram, stratēģisks vides novērtējums, valsts budžeta plānošana, kā arī valsts vai reģionāli transporta plāni. Lai palielinātu atļauju piešķiršanas procedūru efektivitāti un nodrošinātu projektu dokumentāciju augstā kvalitātē, projektu virzītājiem, pirms sākas atļauju piešķiršanas procedūras, būtu jāveic sagatavošanas darbs[...], piemēram, sagatavošanās izpēte un ziņojumi. Šī direktīva nebūtu jāpiemēro procedūrām administratīvās pārsūdzības iestādē vai tiesā.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1315/2013 (2013. gada 11. decembris) par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.).

- (2.aa) Šī direktīva būtu jāpiemēro projektiem, kas ir daļa no iepriekš noteiktiem *TEN-T* pamattīkla posmiem, kuri uzskaitīti pielikumā. Projekti, kas saistīti tikai ar telemātikas lietojumprogrammām, jaunām tehnoloģijām un inovāciju, būtu jāizslēdz no darbības jomas, jo to izmantošana neaprobežojas tikai ar *TEN-T* pamattīklu. Lai transporta infrastruktūras projektiem nodrošinātu saskaņotu pieeju, dalībvalstis šo direktīvu var piemērot citiem projektiem, kas saistīti ar *TEN-T* pamattīklu un visaptverošo tīklu, tostarp projektiem, kuri saistīti tikai ar telemātikas lietojumprogrammām, jaunu tehnoloģiju un inovāciju. Tas, ka valstu iestādes publicē sarakstu ar atsevišķiem projektiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, projektu virzītājiem varētu nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz notiekošajiem, kā arī turpmākajiem darbiem Eiropas transporta tīklā.
- (3) Attiecīgā gadījumā projektiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, būtu jāpiemēro prioritārs režīms. Šāds režīms var ietvert īsākus termiņus, vienlaicīgas procedūras vai ierobežotus pārsūdzības termiņus, vienlaikus nodrošinot, ka saskaņā ar valsts un Savienības tiesību aktiem tiek sasniegti arī citu horizontālu politikas virzienu mērķi, piemēram, vides politikas mērķis nepieļaut, novērst, mazināt vai kompensēt nelabvēlīgu ietekmi uz vidi. Daudzu dalībvalstu tiesiskajā regulējumā prioritārs režīms tiek piemērots konkrētām projektu kategorijām, pamatojoties uz to stratēģisko nozīmīgumu ekonomikā. Ja šāda sistēma pastāv saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu, tā būtu automātiski jāpiemēro projektiem, uz kuriem attiecas šī direktīva.
- (4) svītrots.
- (5) Pamattīkla koridoru projekti būtu jāatbalsta ar efektīvām atļauju piešķiršanas procedūrām, lai būtu iespējama skaidra vispārējās procedūras pārvaldība un lai projektu virzītājiem nodrošinātu galveno kontaktpunktu. Dalībvalstīm būtu jāizraugās viena vai vairākas iestādes saskaņā ar savu tiesisko regulējumu un administratīvo kārtību un jāizraugās projekta veids.

- (6) Ar to iestāžu izraudzīšanos, kuras darbojas kā galvenais projekta virzītāja kontaktpunkts attiecībā uz visām atļauju piešķiršanas procedūrām, būtu jāmazinās sarežģītībai, jāuzlabojas efektivitātei un jāpalielinās procedūru pārredzamībai. Attiecīgā gadījumā ar to arī būtu jāuzlabojas dalībvalstu sadarbībai. Procedūrām būtu jāveicina reāla sadarbība starp projektu virzītājiem un izraudzīto iestādi.
- (6.a) Izraudzītajai iestādei var uzticēt arī uzdevumus, kas saistīti ar tādu konkrētu projektu koordināciju un atļauju piešķiršanu tiem – saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem –, kuru mērķis ir atjaunot infrastruktūru Eiropas transporta tīkla pamattīklā dabas vai cilvēku izraisītu katastrofu gadījumā.
- (7) Šajā direktīvā izklāstītajai procedūrai nebūtu jāskar starptautiskajās un Savienības tiesībās noteikto prasību, tostarp prasību aizsargāt vidi un cilvēka veselību, izpilde. Šīs direktīvas piemērošanas rezultātā nevajadzētu pazemināties standartiem, kas paredzēti, lai nepieļautu, novērstu, mazinātu vai kompensētu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi.
- (8) Ņemot vērā steidzamo nepieciešamību pabeigt *TEN-T* pamattīkla izveidi, papildus atļauju piešķiršanas procedūru vienkāršošanai būtu jānosaka termiņš procedūrām, kuru mērķis ir pieņemt pilnvarojuma lēmumu par transporta infrastruktūras būvniecību. Šādam termiņam būtu jāveicina efektīvāka procedūru īstenošana, un tam nekādā ziņā nevajadzētu apdraudēt Savienības augstos vides aizsardzības un sabiedrības līdzdalības standartus. Vajadzētu būt iespējai pienācīgi pamatotos gadījumos pagarināt atļauju piešķiršanas procedūru termiņu, tostarp gadījumos, kad rodas neparedzēti apstākļi vai ja tas ir nepieciešams vides aizsardzībai. Pagarinājuma termiņu var noteikt, piemēram, kā datumu, laikposmu vai citu konkrētu un turpmāku pasākumu. Pagarinātajam termiņam nebūtu jāietver laiks, kas ir nepieciešams, lai īstenotu pārsūdzības procedūras administratīvā kārtā vai tiesā.
- (9) Dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt, ka pārsūdzības, ar ko apstrīd pilnvarojuma lēmuma likumību pēc būtības vai procesuālo likumību, tiek izskatītas pēc iespējas efektīvāk.

- (10) *TEN-T* infrastruktūras projekti, kas attiecas uz divām vai vairāk dalībvalstīm, saskaras ar īpašām problēmām saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūru koordināciju. Eiropas koordinatori vajadzētu būt informētiem par šīm procedūrām, lai sekmētu to sinhronizāciju un pabeigšanu.
- (11) Publiskais iepirkums pārrobežu projektos būtu jāveic saskaņā ar Līgumu un attiecīgos gadījumos – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/25/ES ⁶ vai Direktīvu 2014/24/ES ⁷. Lai nodrošinātu pamattīkla pārrobežu projektu efektīvu pabeigšanu, publiskajam iepirkumam, ko rīko kopējs subjekts, būtu jāpiemēro vienas dalībvalsts tiesību akti. Atkāpjoties no Savienības tiesību aktiem publiskā iepirkuma jomā, principā būtu jāpiemēro tās dalībvalsts noteikumi, kurā atrodas kopējā subjekta juridiskā adrese. Joprojām vajadzētu būt iespējai noteikt piemērojamos tiesību aktus starpvaldību nolīgumā. Juridiskās noteiktības labad pašreizējās iepirkuma stratēģijas būtu jāturpina piemērot kopējam subjektam, kas izveidots pirms ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums].
- (12) Komisija netiek sistemātiski iesaistīta individuālu projektu apstiprināšanā. Tomēr dažos gadījumos daži projekta sagatavošanas aspekti ir jāapstiprina Savienības līmenī. Ja procedūrās tiek iesaistīta Komisija, tā šiem projektiem piemēro prioritāru režīmu un projektu virzītājiem nodrošina noteiktību. Dažos gadījumos var būt vajadzīga valsts atbalsta apstiprināšana. Atbilstoši Paraugprakses kodeksam par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi dalībvalstis var lūgt, lai Komisija *TEN-T* projektiem, ko tās uzskata par prioritāriem, nosaka paredzamākus termiņus atbilstoši "lietu portfeļa" pieejai vai savstarpēji saskaņotam plānam.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 094, 28.3.2014., 243. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

- (13) *TEN-T* pamattīkla infrastruktūras projektu īstenošana būtu arī jāatbalsta ar Komisijas pamatnostādņēm, kas vieš lielāku skaidrību par konkrētu projektu veidu īstenošanu, vienlaikus ievērojot Savienības *acquis*. Piemēram, Rīcības plānā dabai, cilvēkam un ekonomikai ⁸, kas izklāstīts Komisijas 2017. gada 27. aprīļa paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, ir sniegtas norādes un nodrošināta lielāka skaidrība par to, kā ievērot Direktīvu 2009/147/EK un Direktīvu 92/43/EEK. Kopīgu interešu projektos būtu jādara pieejams tiešs atbalsts saistībā ar publisko iepirkumu, lai gūtu maksimālu vērtību no publiskā finansējuma ⁹.
- (14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tādēļ, ka minētie mērķi ir jākoordinē, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (15) Juridiskās noteiktības labad šī direktīva nebūtu jāpiemēro tām atļauju piešķiršanas procedūrām, kas sāktas pirms šīs direktīvas transponēšanas,

⁸ COM(2017) 198 final.

⁹ COM(2017) 573 final.

I NODAĻA – VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro atļauju piešķiršanas procedūrām, kas vajadzīgas, lai pilnvarotu īstenot projektus, kas ir daļa no iepriekš noteiktiem *TEN-T* pamattīkla posmiem, kuri norādīti pielikumā ¹⁰, izņemot projektus, kas saistīti vienīgi ar telemātikas lietojumprogrammām, jaunu tehnoloģiju un inovāciju, kā noteikts Regulas 1315/2013 31. un 33. pantā.
2. Dalībvalstis var izlemt paplašināt šīs direktīvas piemērošanas jomu, attiecinot to arī uz citiem projektiem, kas saistīti ar Eiropas transporta tīkla pamattīklu un visaptverošu tīklu, tostarp projektiem, kas saistīti vienīgi ar 1. punktā minētajām telemātikas lietojumprogrammām, jaunu tehnoloģiju un inovāciju.

¹⁰ Šai direktīvai, kad tā būs pieņemta, tiks pievienots pielikums, un tas ir pārrobežu savienojumu un trūkstošo savienojumu saraksts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un atceļ Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) Nr. 283/2014 (projekta), pielikuma III daļas 1. iedaļā "Pamattīkla koridori un indikatīvs saraksts ar iepriekš definētiem pārrobežu savienojumiem un trūkstošiem savienojumiem", kā izklāstīts daļējā kopīgā izpratnē, dok. 7207/1/19 REV 1.

2. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "pilnvarojuma lēmums" ir lēmums vai lēmumu kopums, ko saskaņā ar valsts tiesību sistēmu un administratīvajām tiesībām vienlaicīgi vai secīgi pieņem dalībvalsts iestāde vai iestādes, izņemot administratīvās pārsūdzības iestādes un tiesas, un ar kuru nosaka, vai projekta virzītājam ir vai nav tiesības īstenot projektu attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Šis lēmums vai lēmumu kopums var būt administratīvs, un tas neskar jebkādu lēmumu, kas pieņemts saistībā ar administratīvās pārsūdzības procedūru;
- b) "atļauju piešķiršanas procedūra" ir procedūra, kas jāievēro saistībā ar individuālu projektu, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, lai saņemtu pilnvarojuma lēmumu, ko saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem pieprasa dalībvalsts iestādes. Tā neietver procedūras, kas saistītas ar pilsētplānošanu vai zemes izmantojuma plānošanu, publiskā iepirkuma piešķiršanu, kā arī pasākumus, kurus veic stratēģiskā līmenī un kuri neattiecas uz konkrētu projektu, piemēram, stratēģisko vides novērtējumu, publiskā sektora budžeta plānošanu, kā arī valsts vai reģionālus transporta plānus.

- b) i) "projekts" ir iepriekš noteikta transporta infrastruktūras posma būvniecība, pielāgošana vai modificēšana, kā rezultātā tiek uzlabota infrastruktūras kapacitāte, drošums un efektivitāte un kura īstenošanai ir nepieciešams pilnvarojuma lēmums;
- c) "projekta virzītājs" ir projekta īstenošanas pilnvarojuma pieprasītājs vai publiska iestāde, kas ierosina projektu;
- d) "izraudzītā iestāde" ir iestāde, kura projekta virzītājam ir galvenais kontaktpunkts un kuras uzdevums ir veicināt efektīvu un strukturētu atļauju piešķiršanas procedūru īstenošanu saskaņā ar šo direktīvu.
- e) svītrots.

II NODAĻA – ATĻAUJU PIEŠĶIRŠANA

3. pants

Prioritārais statuss

Dalībvalstis cenšas nodrošināt, lai visas atļauju piešķiršanas procedūrā iesaistītās iestādes, izņemot tiesas, prioritāti piešķirtu tiem projektiem, kas aptverti šajā direktīvā.

Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem pastāv prioritāriem projektiem paredzētas īpašas atļauju piešķiršanas procedūras, dalībvalstis, neskarot šīs direktīvas mērķus, prasības un laika ierobežojumus, nodrošina, ka minētās procedūras tiek piemērotas šajā direktīvā aptvertajiem projektiem. Tas neliedz dalībvalstīm izmēģināt īpašas atļauju piešķiršanas procedūras ierobežotam projektu skaitam, kas var ietvert vai neietvert projektus, kuri ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, lai novērtētu iespēju piemērot tādas procedūras arī citiem projektiem.

Šis pants neskar nekādus lēmumus par budžetu.

4. pants

Atļauju piešķiršanas procedūras paredzēšana

[Svītrots]

5. pants

Izraudzītā iestāde

1. svītrots.
2. Dalībvalsts attiecīgā administratīvā līmenī izraugās iestādi, kas rīkojas kā izraudzītā iestāde. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā par izraudzīto iestādi var izraudzīties dažādas iestādes atkarībā no projekta vai projektu kategorijas, transporta veida vai ģeogrāfiskā apgabala – ar noteikumu, ka katram pilnvarojuma lēmumam ir tikai viena izraudzītā iestāde. Dalībvalstis var pilnvarot izraudzīto iestādi izdot pilnvarojuma lēmumu.
3. svītrots.
4. Izraudzītā iestāde:
 - (a) ir galvenais informācijas kontaktpunkts projekta virzītājam procedūrā, kas noslēdzas ar pilnvarojuma lēmumu par attiecīgo projektu;
 - (b) ja tā ir paredzēts valsts tiesību aktos, nodrošina projekta virzītājam 6.a pantā minēto sīki izstrādāto pieteikumu iesniegšanas kārtības aprakstu, tostarp indikatīvos termiņus atļauju piešķiršanas procedūrās saskaņā ar 6. pantā izklāstīto termiņu;
 - (c) pēc pieprasījuma sniedz norādes projekta virzītājam par visu attiecīgo dokumentu un informācijas iesniegšanu, tostarp par visām nepieciešamajām atļaujām, lēmumiem un atzinumiem, kas jāiesniedz un jāsaņem pilnvarojuma lēmumam. Ja izraudzītā iestāde ir pilnvarota izdot pilnvarojuma lēmumu, minētā iestāde pārbauda, vai ir saņemtas visas pilnvarojuma lēmumam nepieciešamās atļaujas, lēmumi un atzinumi. Ja dalībvalstis tā paredz, izraudzītā iestāde var arī sniegt norādes projekta virzītājam par to, kāda papildu informācija un/vai dokumenti būtu jāiesniedz gadījumā, ja pieteikums ir noraidīts.

Šis punkts neskar pārējo atļauju piešķiršanas procedūrā iesaistīto iestāžu kompetenci.

5. svītrots.

6. pants

Atļauju piešķiršanas procesa ilgums

1. Dalībvalstis nodrošina atļauju piešķiršanas procedūru un nosaka termiņus atļauju piešķiršanas procedūrai, kas nepārsniedz 4 gadus no atļauju piešķiršanas procedūras sākuma. Dalībvalstis var pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai pieejamo laikposmu sadalītu dažādos posmos saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem.
2. Šā panta 1. punktā minētais četru gadu laikposms neskar pienākumus, kas izriet no Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem, un tajā neietver laiku, kas nepieciešams, lai uzsāktu un turpinātu administratīvās un pārsūdzības procedūras un lai izmantotu tiesiskās aizsardzības līdzekļus tiesā.
- 2.a Šā panta 1. punktā minētais četru gadu laikposms neskar īpaša valsts tiesību akta pieņemšanu, ar ko galīgi pabeidz atļauju piešķiršanas procedūru. Ja atļauju piešķiršanas procedūra tiek galīgi pabeigta ar valsts tiesību aktu, tādā gadījumā sagatavošanas darbu, pamatojoties uz kuru valsts tiesību akts tiek pieņemts, pabeidz 1. punktā minētajā termiņā. Sagatavošanas darbu uzskata par pabeigtu, kad īpašais valsts tiesību akts tiek iesniegts valsts parlamentam.

3. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pienācīgi pamatotos gadījumos šajā pantā minētajam četru gadu laikposmam var piešķirt piemērotu pagarinājumu.
Pagarinājuma ilgumu nosaka katrā gadījumā atsevišķi un pienācīgi pamato. Tas attiecas arī uz secīgiem pagarinājumiem.
4. svītrots.
5. svītrots.
6. svītrots.
7. svītrots.

6.a pants

Atļauju piešķiršanas procedūras organizācija

1. Projekta virzītājs paziņo par projektu izraudzītajai iestādei. Kad projekta virzītājs paziņo par projektu, to uzskata par atļauju piešķiršanas procedūras sākumu.
- 1.a Lai novērtētu projekta gatavības pakāpi, dalībvalstis var definēt informācijas un atbilstīgo dokumentu detalizācijas līmeni, kas projekta virzītājam jāiesniedz, paziņojot par projektu. Ja projekts nav pietiekami sagatavots, paziņojumu noraida un šo lēmumu pamato.
2. svītrots.

3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka projektu virzītāji saņem vispārēju informāciju kā norādes paziņošanai, attiecīgā gadījumā – atbilstīgi transporta veidam, par nepieciešamajām atļaujām, lēmumiem un atzinumiem, kas var būt vajadzīgi projekta īstenošanai.

Šajā informācijā attiecībā uz dažādām atļaujām, lēmumiem un atzinumiem iekļauj:

- vispārēju informāciju par materiālo piemērošanas jomu un projekta virzītāja iesniedzamās informācijas detalizācijas pakāpi,
- piemērojamos termiņus vai, ja šādu termiņu nav, – indikatīvus termiņus, kā arī
- iestādes un ieinteresētās personas, kas parasti ir iesaistītas apspriešanās saistībā ar dažādām atļaujām, lēmumiem un atzinumiem.

Minētajai informācijai ir jābūt viegli pieejamai visiem atbilstīgajiem projektu virzītājiem, jo īpaši ar informācijas portālu (elektronisku vai fizisku) palīdzību.

4. Lai nodrošinātu veiksmīgu paziņošanu, dalībvalstis var paredzēt, ka izraudzītā iestāde pēc projekta virzītāja pieprasījuma izveido sīki izstrādātu pieteikumu iesniegšanas kārtību, kurā ietver šādu informāciju, kas pielāgota individuālam projektam:

- (a) procedūras atsevišķie posmi un to indikatīvie termiņi;
- (b) materiālā piemērošanas joma un projekta virzītāja iesniedzamās informācijas detalizācijas pakāpe;
- (c) nepieciešamo atļauju, lēmumu un atzinumu saraksts, kas projekta virzītājam saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem jāsaņem atļauju piešķiršanas procedūrā;
- (d) iestādes un ieinteresētās personas, kas jāiesaista saistībā uz attiecīgiem pienākumiem, tostarp sabiedriskās apspriešanas oficiālajā posmā.

5. Sīki izstrādātā pieteikumu iesniegšanas kārtība ir spēkā atļauju piešķiršanas procedūras laikā. Jebkādi grozījumi sīki izstrādātajā pieteikumu iesniegšanas kārtībā tiek pienācīgi pamatoti.
6. Kad projekta virzītājs ir iesniedzis pilnīgu projekta pieteikuma dokumentāciju, pilnvarojuma lēmumu pieņem 6. pantā noteiktajā termiņā.

7. pants

Pārrobežu atļauju piešķiršanas procedūru koordinēšana

1. Projektiem, kas attiecas uz divām vai vairākām dalībvalstīm, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgo dalībvalstu izraudzītās iestādes cenšas koordinēt savus grafikus un vienoties par kopīgu grafiku attiecībā uz atļauju piešķiršanas procedūru.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1315/2013 45. pantu Eiropas koordinatori saņem informāciju par atļauju piešķiršanas procedūrām un ka viņi var veicināt saziņu starp izraudzītajām iestādēm saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūrām, kas attiecas uz divām vai vairākām dalībvalstīm.
3. Ja 6. pantā minētais termiņš netiek ievērots, dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz informāciju attiecīgajiem Eiropas koordinatoriem par veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem, lai atļauju piešķiršanas procedūru pabeigtu ar pēc iespējas mazāku kavēšanos.

III NODAĻA – PUBLISKAIS IEPIRKUMS

8. pants

Publiskais iepirkums pārrobežu projektos

Ja iepirkuma procedūras pārrobežu projektā veic kopējs subjekts, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kopējais subjekts piemēro vienas dalībvalsts noteikumus, un, atkāpjoties no Direktīvas 2014/25/ES un Direktīvas 2014/24/ES, šādi noteikumi ir noteikumi, kas noteikti saskaņā ar attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES ¹¹ 57. panta 5. punkta a) apakšpunktu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES ¹² 39. panta 5. punkta a) apakšpunktu, ja vien vienošanās starp iesaistītajām dalībvalstīm nenosaka citādi. Šāda vienošanās jebkurā gadījumā paredz piemērot vienas valsts tiesību aktus attiecībā uz iepirkuma procedūrām, kuras veic kopējs subjekts.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 094, 28.3.2014., 243. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

IV NODAĻA – TEHNISKĀ PALĪDZĪBA

9. pants

Tehniskā palīdzība

[Svītrots]

V NODAĻA – NOBEIGUMA NOTEIKUMI

10. pants

Pārejas noteikumi

Šo direktīvu nepiemēro projektiem, attiecībā uz kuriem atļauju piešķiršanas procedūras ir sākušās pirms ... [24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma].

Direktīvas 8. pantu piemēro tikai tādiem līgumiem, kuros iepirkums ir izsludināts, vai, ja iepirkuma izsludināšana nav paredzēta, gadījumos, kad līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs iepirkuma procedūru ir uzsācis pēc ... [24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma].

Direktīvas 8. pantu nepiemēro kopējam subjektam, kas izveidots pirms ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums], ar noteikumu, ka šā subjekta iepirkuma procedūras turpina pārvaldīt tiesību akti, kas ir piemērojami iepirkumam minētajā datumā.

10.a pants

Transponēšana

1. Līdz 24 mēnešiem pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

11. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*

Šai direktīvai, kad tā būs pieņemta, tiks pievienots pielikums, un tas ir pārrobežu savienojumu un trūkstošo savienojumu saraksts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un atceļ Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) Nr. 283/2014 (projekta), pielikuma III daļas 1. iedaļā "Pamattīkla koridori un indikatīvs saraksts ar iepriekš definētiem pārrobežu savienojumiem un trūkstošiem savienojumiem", kā izklāstīts daļējā kopīgā izpratnē, dok. 7207/1/19 REV 1.
